

به ساعت زل نزن!

بزرگ ترین انتظار، بزرگ ترین فعالیت را می طلبد!

تجربه منتظر چیزی بودن یا منتظر کسی نشستن را همه ما داشته ایم. بارها شده است در انتظار دوستان یا پدر و مادرمان نشستیم. یا منتظر افتادن یک اتفاق یا رسیدن به زمان پخش یک برنامه تلویزیونی یا بسیاری چیزهای دیگر بوده ایم. شاید با من موافق باشید که ویژگی مشترک همه این به انتظار نشستن ها کلافگی و بی حوصلگی بوده است. تا زمانی که دوستان برسند، مدام خسته شده ایم و پاهایمان خواب رفته اند! تا زمانی که مسابقه فوتبال شروع شود، کاری به جز زل زدن به تلویزیون نداشته ایم! اما انتظار کشیدن واقعی، چیزی که فکر می کنید، نیست.

یعنی چه؟ منظورم این است که اگر پاهایت خوابشان برد یا اگر تنها کاری که انجام می دادی خیره شدن به یک نقطه بود، اسم آن موقعیتی که درونش هستی، هر چه باشد، انتظار نیست!

بگذار یک مثال بزنم تا با معنی انتظار کشیدن واقعی بیشتر آشنا بشوی. فکر کن قرار است مهمانی به خانه شما بیاید و شما منتظر رسیدن او هستید. در این حالت شما باز هم منتظرید، اما قبل از اینکه به در خانه خیره بشوید تا مهمان در بزند، خانه را مرتب می کنید، گردگیری می کنید، چای دم می کنید، جارو می زنید، میوه ها را آماده می کنید و شاید غذا هم درست کنید. با این جنب و جوشی که برای پذیرایی از

مهمان خانه تان دارید، انتظار آمدنش را می کشید؛ نه اینکه از صبح بروید دم در خانه بایستید و به انتهای گوشه نگاه کنید تا مهمانان از راه برسند! انتظار کشیدن خودش یک کار است، بیکاری نیست. جنب و جوش و فعالیت کردن دارد، بیکار نشستن و پا روی پا انداختن نیست.

گاهی پیش می آید که ما به تنهایی منتظر چیزی نیستیم، بلکه کل خانواده چشم انتظارند. مثل همین رسیدن مهمان به خانه. بعضی وقت ها این انتظار کشیدن دسته جمعی، خیلی بزرگ تر می شود. مثلاً زمانی که تیم ملی بازی دارد و همه منتظرند ایران گل بزند، یک ملت و مردم یک کشور چشم انتظارند. از این بزرگ تر هم داریم؟ یعنی موقعیتی وجود دارد که مردم چند کشور با هم یا اصلاً تمام مردم دنیا چشم انتظار چیزی یا اتفاقی باشند؟ بله داریم.

ما در دنیایی زندگی می کنیم که مشکلات زیادی در آن هست. به اوضاع و احوال بعضی کشورها نگاه کنید، به شرایط بعضی انسان ها. در دنیا ظلم و ظالم هست، مظلوم هست، فقر هست و بی عدالتی وجود دارد. بعضی ها به بقیه زور می گویند و آن ها را غارت می کنند و بعضی ها دنبال باج گرفتن از بقیه هستند. این اوضاع کی قرار است حل شود؟ چه کسی قرار است این اوضاع و احوال را سروسامان بدهد؟ بپراه نگفته ایم اگر ادعا کنیم بزرگ ترین چشم انتظاری همه دنیا، منتظر بودن برای یک منجی

است؛ کسی که بیاید و دنیا را درست کند. همه با هر دین و آیینی، و با هر مذهب و طرز فکری، منتظرند تا یک منجی دنیا را از ظلم نجات دهد. دنیا پر از عدل بشود، پر از سعادت بشود، هیچ فقر و انحرافی در آن نباشد و همه در اوج سعادت و رفاه و معنویت باشند. حالا ممکن است در هر آیینی منجی طبق عقاید خودشان تعریف شود، اما همه در اصل موضوع مشترک اند. این بزرگ ترین آرزوی تمام مردم دنیاست.

این منجی کیست؟

در ادیان الهی، خبر آمدن منجی به مؤمنان داده شده است. ما معتقدیم، امام دوازدهم، امام زمان (عج)، منجی الهی است که با ظهور و حکومت خودش دنیا را به سعادت خواهد رساند. این راه به سعادت رساندن انسان ها که تمام انبیا و اولیای خدا در دوران خودشان آن را شروع و طی کردند، توسط ایشان به سرانجام می رسد؛ مثل ساختن یک ساختمان. کسی زمین را آماده می کند، کسی پی ساختمان را می کند، کسی پی ریزی می کند، کسی نقشه می کشد و کسی می سازد. هر کدام از انبیا و امامان در آماده سازی و طی کردن این مسیر کوشیدند که با امام زمان (عج) به اتمام خواهد رسید.

ما منتظر این اتفاق بزرگ هستیم که رمز سعادت بشر است. اما اینکه بنشینیم و به ساعت زل بزنیم تا ظهور اتفاق بیفتد، به نظر شما کار

درستی است؟ حتماً درست پاسخ داده اید! نه.

گفتیم که انتظار کشیدن دست روی دست گذاشتن و بیکاری نیست. کار و فعالیت است. هر مقدار که اتفاق مورد انتظار بزرگ تر باشد، کار و جنب و جوش منتظرش هم بزرگ تر خواهد بود.

بزرگ ترین اتفاق تمام تاریخ، کار و فعالیتی درخور خودش را می طلبد. بزرگ ترین مهمان تاریخ که قرار است برای مردم دنیا برسد، باید آماده سازی آمدنش هم درخور خودش باشد. چطور باید آماده سازی کنیم؟ سؤال خوبی است!

اگر قرار است با آمدن ایشان عدالت گسترش پیدا کند، پس مبارزه با بی عدالتی در هر جا، جار زدن خانه قبل از رسیدن مهمان است. کمک به رفع فقر و آماده کردن پذیرایی برای رسیدن مهمان است. جلوی ظالم و زورگو ایستادن در همه جای دنیا، به خصوص با کسانی که با مهمان عزیز ما دشمن هستند، گردگیری خانه برای رسیدن مهمان است. کمک به مظلومان دنیا راه آماده کردن خانه ماست.

این ها را کسانی که واقعا منتظر باشند انجام می دهند. با هر قدم، رسیدن منجی نزدیک تر می شود و ما هم آماده تر می شویم تا با آمدن آن حضرت، یار واقعی شان باشیم و چشم مردم دنیا و تاریخ به سعادت بشر روشن شود.